

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Lambæk): Der er i Udvalget opnaaet Enighed om at foreslaa tre Ændringer, som er tiltraadt af Kirkeministeren. Det første Ændringsforslag gaar ud paa, at hvor et Landdistrikt med eget Menighedsraad eller et Landsogn har Kirke tilfælles med en Købstad, dannes Kirkens Bestyrelse af begge Menighedsraad til sammen, medens det nu er saaledes, at Kirkens Bestyrelse bestaar af Købstadens Menighedsraad tillige med et af Landdistriktets Menighedsraad valgt Medlem. Ændringsforslag Nr. 2 hænger sammen hermed og gaar ud paa, at det Udvalg, som Kirkens Bestyrelse nedsætter til Varetagelse af de daglige Forretninger, skal, om et af Menighedsraadene ønsker det, vælges efter Forholdstal. Det tredje Ændringsforslag gaar ud paa, at Kirkeværger og Kasserere, for saa vidt de vælges udenfor Menighedsraadet, ikke som nu vælges paa 6 Aar, men kun paa 4, saaledes at deres Funktionstid løber sammen med Menighedsraadets, dog at de nuværende valgte bliver ved at sidde deres Funktionstid ud. Jeg skal anbefale disse tre Ændringsforslag til Vedtagelse.

Povlsen: Det kan naturligvis kun glæde mig, at de Bemærkninger, jeg gjorde ved denne Sags første Behandling, har fundet Tilslutning i hele Udvalget og hos den højtærede Minister, saaledes at den Uret, der i Henhold til den bestaaende Lov om Kirkers Bestyrelse gjordes imod de Landsogne med eget Menighedsraad, som har Kirke fælles med Købstaden, nu hæves, og den Uklarhed, som her er til Stede, fjernes.

Som det vil ses af Betænkningen, har Udvalget indhentet en Del Oplysninger vedrørende københavnske Kirkeforhold. Jeg skal i Anledning af disse Oplysninger tillade mig at gøre nogle ganske faa Bemærkninger, idet jeg for øvrigt henviser til de Udtalelser, der er fremsat i Betænkningen af det radikale Mindretal. Af de Oplysninger, der er indhentet, fremgaar det, som det vil ses, at hvad jeg fremførte ved første Behandling vedrørende Kirkenøden i København, er rigtigt. Der findes ikke her i København en Kirkenød, som virkelig

kan begrunde det vældige Fremstød, som man for Tiden foretager Landet over fra Kirkefondens Side. Maalet, som Kirkefonden i sin Tid har sat sig, var 1 Kirke for hver 10 000 Indbyggere her i København, og det Maal, man har naaet i dette Øjeblik er, som det ses af Oplysningerne, 1 Kirke for hver 11 000 og omtrent 500 Indbyggere. Og heri er medtaget — det maa man vel være opmærksom paa — alle dem, som staar udenfor Folkekirken —, jeg vil antage, at man kan regne dem til omkring 400 for hver Kirke. Man kommer da ned til, at der er 1 Kirke for 11 000 og omtrent 100 Medlemmer af Folkekirken her i København, saa naar man sætter Maalet til 10 000 for hver Kirke, mangler der ikke 20 Kirker her i København som af Kirkefonden paastaat, men der mangler da højst 6 — meget højt regnet 6. Men hvem siger, at man skal blive staaende ved at tilstræbe 1 Kirke for hver 10 000 Indbyggere? En københavnsk Sognepræst, som dog sikkert maa kende til Arbejdsvilkaarene her i København, har ment, at man kunde nøjes med 1 Kirke for hver 15 000 Indbyggere og saa 3 Præster ved den paagældende Kirke. Derefter vilde man her i København kunne taale en Befolkningstilvækst paa mellem 175 000 og 200 000, inden der blev Tale om Kirketræng. Hvad Præsterne angaar, findes der i Øjeblikket omtrent 1 for hver ca. 5 000 Indbyggere, saa her er Fordringen altsaa i Virkeligheden opfyldt, men Udnævnelsen af Præster burde naturligvis holde nogenlunde Skridt med Befolkningstallets Forøgelse.

Under disse Omstændigheder ser jeg ikke rettere, end at Kirkefonden havde gjort bedst i at undlade det voldsomme Fremstød, den gør for Tiden. Det kan meget let gaa saadan, at dette stærke Fremstød i en Tid, hvor der i saa høj Grad trænges til Boligbyggeri i København, hos tænkende Mennesker kan vække nogen Forargelse. Det har for øvrigt vakt Forargelse, en Forargelse, som endogsaa har fundet meget stærkt Udtryk i en Fælleskorrespondance til de socialdemokratiske Provinsblade. Jeg skal tillade mig med den højtærede Formands Tilladelse at citere nogle Linier af denne Udtalelse. Det hedder deri: „Der kommer her et „verdsligt“, men i høj Grad paatrængende Moment ind i hele denne stort anlagte Indsamling til nye Kirker, dette, at Øjeblikket til den maa forekomme at være højst uegnet dertil. Der findes i København og i Provinsbyerne Tusinder af hjemløse Familier. Tusinder af Voksne og Børn er stuvet sammen i